

Th. Stude,

Skrädderirörelse

och

Klädeshandel,

N° 27 Unionsgatan N° 27.

PROGRAM-BLAD.

Onsdagen den 27 September 1882.

Bladet utkommer alla dagar. Lösnummer å 10 *ru* säljas i Nya teatern, Brunshuset och Societetshuset ätvensom i bladets annonskontor, A. L. Hartwalls butik vid Senatstorget, der äfven prenumeration emottages till ett pris af 6 *Fr.* för helt år. Annonser till ett pris af minst 50 *ru* införas.

N:o 8.

N:o 8.

A. Parviainen & C:o

(Michaelsgatan N° 8)

försälja i parti:

Petroleum, salt, kaffe, socker, viner, punsch o. cognac; samt i parti o. minut:

Alla till en väl sorterad jernhandel hör. artiklar.

A. Parviainen & C:o,

Michaelsg. 8, telefon-nr 221.

Offentliga nöjen för dagen:

Representation å **Nya teatern** kl. 1/2 8 e. m.

Representation å **Brunshus-varieté-teatern** kl. 1/8 8 e. m.

Musikalisk soirée i **Kaisaniemi** kl. 6 e. m.

P. Popoffs

Vin- och Delikatesshandel,

Norra Esplanadg. 27, Alexandersg. 18, förtjenar att besökas af allmänheten.

Telefonnummer 210.

Telefonnummer 210.

Albin Bade,

Agentur- & Kommissionsaffär,

4 Helenegatan 4.

Glasögon o. Sincenes

hos R. Mellin,
N. Esplanadgatan 39.

PERGAMENTS-SPELKORT

säljas hos hrr Luther & Rudolph, P. Popoff och Th. Stude samt uti stadens större cigarr-butiker.

Rich. Hindströms

Asfaltläggnings-kontor

verkställer

asfaltläggningar

af alla slag.

Telefonnummer 106.

Norra kajen 8.

Norra kajen 8.

D. J. Wadéns

Elektriska affär,

Vestra Henriksgatan N° 12,

telefonnummer 200.

Från tonkonstens område.

— Om musikförhållandena i det gamla Åbo skriver en musikrecensent. Det är så småningom förbi med den varmare årstiden och dermed med nöjerna ute i det fria. Så ock med trädgårdskonserterne m. m., vare sig med eller utan illumination, med eller utan dans och folkvimmel, stundom belyst af någon „stor bengalisk eld“ eller annorledes illustrerad. Den måhända sista i detta slag i raden under en lång följd af månader egde rum å Samppolinna; med hr Fichtelbergers 14:de abbonnerade musiksoirée i hotel Phoenix' stora sal vidtog under fåtaligt besök våra musiknöjen inom fyra väggar. Programmet härtill bjöd på sådan rikedom och omvexling af stycken, att det hos publiken förutsatte en musikalisk mat-smältningförmåga, hvilken icke är allom gifven och lätt kunde åstadkomma allmän apati, hvarföre vi i ömsesidigt intresse ännu en gång, vi vete ej för huru många gången, ville varna för en dylik »embarras des richesses». Vi framhålla här blott några af numrorna.

Den »svåra» och svårförstådda trion af Schubert för piano, violin och violoncell, op. 99, tröttade genom sin längd, hvarutom dess utförande öfversteget krafterna. Andantesatsen tillvann sig dock vakuare intresse. I Serenad, solo för flöjt och valdhorn af Tittl, hedrade sig nu som alltid kapellet flöjtist, hr Grönlund, som under sin mångåriga verksamhet i musikens tjänst på orten så trofast hållit ut under flere olika dirigenter, hvaromot valdhornisten hr Herold, som annars behandlar sitt instrument ganska säkert och mjukt, stundom fick söka efter tonerna. Med stor uppmärksamhet åhördes variationerna för kontrabas, komponerade af hr Fichtelberger och utförda af hr Allner. Först dagen förut hade kompositionen blifvit lemnad i hr A:s vana hand och han gjorde deraf, hvad göras skulle, om ock i förstone en och annon ton i

sjelfva motivet greps något sträfvande. Vackert kunde vi just ej säga att stycket tonade, men förvånansvärdt var att bevittna hr A:s färdighet i flere hastiga passager. Flageoletter och driller uteblefvo ej heller, men dessa senare frammanades på ett mer eller mindre krampaktigt sätt. Ej att undra på, då man med slag af en kontrabas' strängar kunde döda t o. m. björnar, åtminstone tvåfota. För öfrigt torde utförandet af ett kontrabas-solo stå ensamt i sitt lag i landet; åtminstone hafva vi aldrig varit i tillfälle att åhöra ett dylikt.

En annan af hr Fichtelbergs kompositioner: Konsert-polka, solo för piano med orkesterbeledsagning, erbjöd flere anslående partier och emottogs med bifall. Sina pianostycken utförde hr F. i allmänhet på sitt kända manner, utan att alltid låta solisternas eller de medspelandes motiver komma till heders, men i den genialiska sonaten för piano af Haydn inlade hr F. ett lagom, som behagligt stack af emot foren för öfrigt och väl förtjenat allmännare bifallsyttringar.

Bland aftonens många öfriga nummer tillvann sig Beethovens violoncellsolo »Längtan», utförd af hr Ohlendorff, må hända största intresse. Melodisk och smekande egnar sig denna vackra tonsättning väl för ett så tilltalande instrument som violoncellen. Nu hade hr O. godt tillfälle att ådagalägga, hvad han förmådde på sitt nya instrument, hvilket af en härvarande musikvän för ej länge sedan blifvit åt honom på särskild rekommendation uppköpt i Köpenhamn och till största delen bekostadt af samma musikvän i ersättning för den mjuka och fulltoniga cello, hvilken hr O. i fjol vintras förlorade genom teaterhus-branden. Instrumentet tonar rätt fylldt och vackert under hr O:s fasta stråke, men naturligtvis erfordras stor öfning och ihärdighet, för att få det samma allt mera »uppspelt» och främst dess nuvarande innehafvare uppmanad till hvad vi kalla en verklig violoncellist.

N:o 12.

Nya Teatern.

Onsdagen den 27 Sept. 1882.

För 4:de gången:

SPORT.

Lustspel i 3 akter. Svenskt original.

Personerna:

Mathias Falk, fabrikör	spelas af Herr Hirsch.
Clara, hans hustru	” ” Fru Skotte.
Fanny, deras dotter	” ” Fröken Wessler.
Fru Behm, enka	” ” Fru Ahman.
Aurore, hennes dotter	” ” Fröken Grahn.
John Struzenhjelm, löjtnant	” ” Herr Brander.
Thorsten Dahl, ingenjör	” ” Herr Olsson.
Charlotte, i tjänst hos Falk	” ” Fröken Wennerqvist.
Anders, trädgårdsdräng	” ” Herr Paulson.

(Scenen: Å ett landsställe i Lidingön nära Stockholm, sommaren 1882. Mellan 2:dra och 3:dje akterna anses en månad ha förflutit.)

Mellan 2:dra och 3:dje akten:

- 1) Aria ur „Fidelio“ . . . . . af Beethoven.
(Föredragas af fru E. Engdahl.)

Efter pjесens slut:

- 2) Romanser. (Föredragas af fru E. Engdahl.)

Orkestern utför:

- Ouverture till „Dichter und Bauer“ . . . . . af Suppé.
„Wiener-Humor“, vals . . . . . „ Strauss.

Priserna äro:

	<i>Fmy. pi.</i>		<i>Fmy. pi.</i>
Parterre n:ris 1-32	å 5:—	Andra radens högra avantscen, hel loge, 6 pl., å 20:—	
” ” 33-72	” 4:—	” ” fondloger, n:ris 7-13, pl. 1-2 ” 2: 50	
” ” följande stolrader, n:ris 73-154	” 3:—	” ” ” 7-13, pl. 3-7 ” 2:—	
Parterre-galleri	” 3: 50	” ” sidologer, pl. 1-2 . . . . . ” 2:—	
Venstra Parterre-Åvantscenen, hel loge 6 pl. ” 25:—		” ” sidologer, pl. 3-7 . . . . . ” 1: 50	
” ” stycketals . . . . . ” 4:—		Tredje radens avantscener, hel loge . . . . . ” 10:—	
Parterre loger . . . . . ” 4:—		” ” fond . . . . . ” 1:—	
Första radens fondloger, n:ris 9, 10 och 11 . . . . . ” 4: 50		” ” sidologer . . . . . ” 1:—	
Första radens sidologer . . . . . ” 3: 50		” ” gallerie . . . . . ” — 50	

Obs.!

Teaterns biljettkontor är öppet representationsdagarna: söcknedagarna från kl. 9 f. m. till 1/3 e. m. samt från kl. 4 e. m.; sön- och helgdagar från kl. 9-10 f. m. samt från kl. 3 e. m., äfvensom de dagar, representationer icke gifvas, från kl. 12-1/3. Vid förköp före representationsdagen erlägges för hvarje biljett 10 procent utöfver priset.

Tobaksrökning i teaterns trappor och korridorer är vid vite af 20 mk förbjuden.

Börjas kl. 1/2 och slutas omkring kl. 11 e. m.

OBS! Biljetter kunna hädanefter reqvireras per telefon under N:o 196.

Från teatrarne i Sverige.

— **Lindbergska sällskapet** har börjat sin sejour å Örebro teater med Scribes komedi »Förtälet». Sällskapet rönt hos publiken en afgjord framgång. En fullsatt salong sparade ej på ljudligt bifall. Hr Lindberg själf mottog den lifligaste helsningen. Samspellet var, efter endast fjorton dagars öfning, utan synnerlig anmärkning.

P. S. Enligt telegram till H. D., har teatern i Örebro i går nedbrunnit.

— Om **Johannes Brun**, som för närvarande gifver gästroller å *Dramatiska teatern* i Stockholm, skrifver en kritiker:

«Kungl. Dramatiska teatern hade i går med återupptagandet af Mélesvilles och Duveyriers både muntrande och rörande tvåaktskomedi »Michel Perrin eller Polisspionen utan att veta det» beredt allmänheten tillfälle att förnya bekantskapen med hr *Johannes Bruns* sedan hans två föregående gästspel å Nya teatern kända och beundrade framställning af den hjertegode, tankspridde och barnsligt naive gamle landtpresten. Vi hafva redan vid föregående tillfällen uttalat oss om denna konstnärens älskligaste och i sitt slag mest helgjutna bild, af hvars slående sanning och omedelbarhet man gripes till en grad, att man alldeles förgäter, att det hela dock är en skapelse af iakttagelse och reflexion. Framställningen gifver här med ett ord full illusion, och vi behöfva knapt tillägga, att den fullsatta salongen nu som förr gaf den firade gästen de lifligaste bevis på sina sympatier. — Det sätt, hvarpå hr Brun af öfriga medspelande understöddes, lemnade åtskilligt öfrigt att önska. Hvarken hr *Fahlbeck* (polismistern *Fouché*) eller hr *Hamrin* (divisionschefen) lyckades fullt gifva hvad respektive uppgifter fordrade. Stycket tycktes i fråga om de nya rollbesättningar garna i allmänhet väl styfmoderligt behandladt, ett förhållande, som än mera framträdde vid en jämförelse med personförteckningen till förpjesen »Telegrammet», ett temligen andefattigt skämt, men der fröken *Aberg* samt hrr *Hedin* och *Fredriksson* ej ansetts för goda att medverka.

Teaternytt.

— „Nya förtälets skola“ är namnet på ett nytt i dagarne å Frankfurt-Stadt teatern uppfördt stycke, som gjort lycka. Motiven äro hemtade från *Sheridans* bekanta skådespel, och man tror, att författaren är *Heinrich Laube*.

VARIETÉ-TEATERN

i

Brunnshus-salongen.

Föreställning hvarje afton från kl.

$\frac{1}{2}$ 8 e. m., dervid följande utmärkta främmande artister uppträda:

Den amerikanska truppen **Delmars**, neger-komikerne, bröderne **Bryants**, gymnastiskasällskapet **Wartenberg**, tyrolersällskapet **Hofer** och instrumentalisten **Sidney Terry**.

Onsdagen den 27 Sept.:

PROGRAM:

1.

1. Marsch.
2. Uppträdande af tyroler-sällskapet **Hofer**.
3. Uppträdande af neger-komikerne, hrr **Bryants**.
4. Den lille kautschuk-mannen utföres af **Paul Wartenberg**.

(15 minuters paus).

2.

5. Musik-nummer.
6. „Heimath-klänge“ af **Gungle**, utföres på stråkecittra af hr **Max Hofer**.
7. Japanesiskt jongleri, utföres af fröken **Angelina Wartenberg**.
8. Uppträdande af instrumentalisten **Terry**.

(15 minuters paus.)

3.

9. Musik-nummer.
10. „The four American Devils“, utf. af truppen **Delmars**.
11. Uppträdande af tyroler-sällskapet **Hofer**.
12. Stor kinesisk fest med dansevolutioner, utföres af hela sällskapet **Wartenberg**. Original af hr **Wartenberg senior**.

Obs.! I morgon nytt program!

Per telefon.

— Ett aktris-porträtt. Om den unga från Ryssland bördiga skådespelerskan fröken *Feyghine*, hvars sjelfmord vi i går omtalade, skrives:

För några månader sedan kom jag på besök till en af mina qvinliga vänner, som bebor en förtjusande villa i närheten af *Boulognerskogen*. Man spelade croquet i trädgården. Sällskapet var mycket lifvadt, att dömma af de skrattsalvor, som då och då trängde till mina öron.

Våren var som bekant, ganska kall. Man sprang för att hålla sig varm och träkulorna, som sattes i rörelse af små händer, »gantées de Suède», rullade kors och tvärs i de ännu ej löfbeklädda alléerna.

Då jag, till följd af min närsynhet, ej kan vara med om dylika spel, stannade jag och språkade med min väninna, under det jag betraktade spelarne och framför allt spelerskorna — ty karlarne börja bli så fula, att man bör titta på dem så litet som möjligt.

I samligen befunno sig flera kända artister och damer af verld. Man hade till och med tagit med sig små barn och taflan blef härigenom ännu brokigare. Unga damer med chevelyererna förstörda af den lifliga rörelsen, små barn utstyrda som majstängerna i *Normandie* knuffade hvarandra, skrikande, skrattande, massor af lilasfärgade klädningar, ur hvilka här och der små hufvuden med violetta hattar stucko upp.

En af de spelande damerna intresserade mig mer än de öfriga. Det nästan vilda uttrycket i hennes ansigte, det i rödt stötande håret, detta smäleende, som päminde om en ung tigrinna, denna smidiga kropp, dessa häftiga rörelser — allt bildade en skärande kontrast till våra parissiskors något instuderade grace.

Jag frågade husets herrskarinna efter den unga damens namn.

— Det är fröken *Feyghine*, svarade hon, *Theatre Francais* uppgående stjerna Vill ni att jag presenterar henne för er?

Jag bad henne göra det och hon skyndade att uppsöka den unga damen, hvilken, kastande sin croquet-klubba från sig, genast kom emot mig, räckande fram sina båda händer.

— Ack! jag är obeskrifligt glad att göra er bekantskap, sade min nyaste bekanta; ni skall porträttera mig i *La France* . . . jag tycker mycket om att man smickrar mig . . . det vet ni väl?

Jag lofvade henne allt hvad hon önskade, och arm i arm gingo vi fram och åter i trädgården under liflig konversation.

Under en paus i samtalet betraktade jag henne närmare. Hon var originell . . . och vacker genom sjelfva sin ori-

ginalitet. Under det hon talade, kastade hon stundom tillbaka sitt rika i gulbrun färgskiftning glänsande hår. Hennes ögon voro något skarpa, men de afspeglade renheten hos en öppen själ, ehuru de stundom beslöjades af en dyster melankoli. Hon företöll mig något för stolt, när hon försäkrade att hon icke ville ha att tacka något annat än sitt arbete för sina framgångar, att hon älskade konsten med passion, att hon skulle blifva en stor skådespelerska . . .

— Än kärleken då? sade jag leende.

— Kärleken, svarade hon i det hon skakade på sitt finbildade hufvud. Har jag inte tid på mig? jag repeterar hvarje dag och jag nästan fruktar . . . nej, nej, hela världen gör mig sin cour, men parissarne äro icke synnerligen farliga.

Under det hon yttrade detta kastade solen ett skimmer öfver hennes ansigte, som lät det framstå i hela glansen af sin skönhet; effekten af hennes sammetskostym förhöjdes af silversnören; hennes förtjusande fötter höjdes af små stöfletter, och en plyshatt, på hvilken en bizarr liten fogel balanserade, sväf-vade öfver hennes buckliga hår.

Sedan har jag aldrig sett henne.

Men jag fick kort derefter höra talas om att hennes debut af Theatre Francais ej fullt lyckats och . . . om hennes liaison med hertig de Morny!

Detta barn, som svärmade, för konsten och drömde om ett lif genom arbete, hade fallit ned i njutningslystnadens hvardaglighet, i denna dumhetens afgrund, som man i Paris hållar „high life.“ Liksom en annan kurtisan hade hon därats af juveler och hotell; hennes skönhet, fordom ren som hennes hemlands snö, framträdde nu besudlad, inom ramen af perlor och diamanter.

Nej, nej! Hon var icke någon kurtisan, hon gaf sig helt åt den man, af hvilken hon trodde sig vara älskad, och därför mottog hon den lyx hvarmed han omgaf henne; men när hon såg framför sig den framtid, som andra „älskare“ skulle bereda henne inom denna premiérernas, kapplöpningarnes, Boulogneskogs-promenadernas och de extra vaganta toaletternas enformiga verld, fasade hennes stolta själ, och på ett hemskt, heroiskt sätt frigjorde hon sig ur dyn.

Hon hämnade sig, mer än tillräckligt, ja på ett förfärande sätt. Den unge ädling, som hon älskade, huru blaserad han än må vara, bör vid sin ålder ännu hafva något inom sig som klappar, som skältver. Under hela sitt kommande lif skall han framför sig se den sköna flickans bleknade gestalt, blödande ur det sår, som hon själf tillfogat sig. Midt under de bullrande supéerna i verldstadsens moderna cabarets, under de uppslupna baler, der hans läppar vidröra perlemorfärgade axlar, vid foten af det altare, inför hvilket han svär att i lust

och nöd älska sin lägliga brud, skall en blek vålnad träda emellan honom och den han älskar. Hon har hämnats, den beklagensvärda, älskande qvinnan: hon föraktade att döda den man af ädel börd, som kastade bort henne såsom en söndrig leksak, men hon har för alltid naglat fast honom vid sitt lik.

Aug. Ludv. Hartvall

(Alexandersgatan 26)

tillverkar artificiella mineralvatten och läskedrycker; försäljer naturliga mineralvatten, sätter för bad och öfrigt i denna branche.

Schildt & Hallberg,

Helsingfors, Michaelsgatan 5.

Brandredskap, mejeri-artiklar af alla slag & bigödningsämnen hos SCHILDT & HALLBERG.

Tapeter och rullåer

af nyaste slag i

Georg Rieks' tapetmagasin,

N. Esplanadgatan 27.

Telefonnummer 223.

Fredr. Edv. Ekbergs Bröd- och Vinhandel,

Alexandersgatan N:o 52,

bör besökas för dess verkliga goda varor.

Norskt fiskmjöl,

i paket à 3 mark,

hvaraf fås 100 portioner delikat pudding, hos

Aug. Ludv. Hartvall,

Alexandersgatan N:o 26.

Telefonnummer 223.

Axelina Apelboms

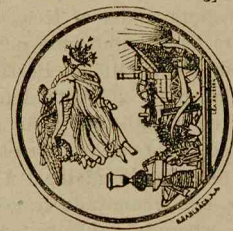
DANSSKOLA

börjas lördagen den 7 oktober. Elever kunna dagligen anmäla sig i huset n:o 32 Högbergsgatan.

Emil Nyqvist,
Frö- & spannmåls-
handel,

Helsingfors,
S. Esplanadgatan N:o 10.

Lager af alla slags finska och utländska utsäden för jordbruksredskap. Bigödningsämnen.

Daniel Nyblins Fotografietelier,

Fabiansgatan N:o 31,

öppen söcknedagar kl. 1—6, söndagar kl. 10—2. Telefonnummer 214.

Ämineskifning.

Undervisning meddelas af X—x.

Adr.: „Program-bladets“ annonskontor,
A. L. Hartvalls vattenbutik,
Alexandersgatan 26.

Brand- och liförsäkringsaktiebolaget

SVEA

meddelar försäkringar genom
N. J. CARLANDER,
generalagent,
Unionsgatan 27, telefonnummer 000.

Northern Assuranscompany

afslutar brand- och liförsäkringar genom
E. LUTHER,
general-agent,
S. Esplanadg. 4 (telefonnummer 190).

Försäkringsbolaget

Rossija

meddelar brand- och liförsäkringar genom
Stude & Co.,

Brandförsäkringsbolaget

PHOENIX

meddelar försäkringar genom
A. A. F. Lindberg,
generalagent,
Skilnaden 6 (telefonnummer 139).